

Statskassen — og det maatte dog være Formaalet med at afskedige en Mand, der i øvrigt har udført et stort og nyttigt Arbejde. Sagen er nemlig den, at denne Mand er ung af Aar, og hvis han afskediges nu, vil der være at yde ham Ventepenge og senere Pension. Og det er ganske givet, at det vil gaa her, som det er gaaet andetsteds, hvor man har inddraget Statskonsulentposter, som ved Dødsfald er blevet ledige, at Statskonsulenterne erstattes med Konsulenter, der ansættes i Landboforeningernes Fællesledelse eller i de provinsielle Samvirksomheder i Landbruget, og til disse Konsulenter vil jo Staten have at yde et ikke saa lille Tilskud. Jeg maa sige, at efter at det er kommet til at staa mig klart, at Afskedigelse af en ung Mand, der for nylig har faaet Ansættelse, med Pensionering af ham for hele hans Livstid og Nyansættelse af en privat Konsulent, hvortil Staten yder Tilskud, ingen Besparelse vil medføre for Statskassen og vil paabyrde vedkommende Avlsforeninger en Udgift til Ansættelse af en privat Konsulent, har jeg ment, at det efter Omstændighederne vil være rigtigt i dette Tilfælde at fastholde den Tilstand, der er i Øjeblikket. Deri ligger aldeles ikke, som det ærede Medlem sagde, at Hesteavlens skulde have to Statskonsulenter og Kvægavlens kun een. Ja, vi har jo i flere Aar fulgt den Fremgangsmaade, som jeg tror er den rigtige, ved Ansættelsen af Statskonsulenter baade i Planteavl og i Husdyrbrug at inddrage Stillingerne, efterhaanden som de bliver ledige, og overgive Arbejdet til private Foreninger med rimelig Støtte fra Staten. Men vi har ikke ment at skulle gribe ind med Afskedigelse, og jeg tror heller ikke, det vil være fornuftigt og forsvarligt. Det er muligt, at den Situation kunde opstaa, at der til sidst kun var en Statskonsulent i Hesteavl tilbage. Det ved jeg ikke, og jeg skal hverken udtale Forventninger eller Forhaabninger i saa Henseende. Men jeg tror, det vil være rigtigt at følge den hidtidige Fremgangsmaade, efterhaanden som Pladserne bliver ledige, at overveje, hvorvidt de skal inddrages, og hvis der er Mulighed for at inddrage dem, staaer Staten sig ved det.

Det ærede Medlem Hr. Clausager som ogsaa det ærede Medlem Hr. H. C. Hansen var stærkt inde paa Spørgsmaalet Konsulentlønninger — ja, det var ogsaa det ærede Medlem Hr. Bording og, hvis jeg ikke tager fejl, det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen —, og jeg vil sige, at naar man har udtalt Betænkelighed ved den stærke Nedsættelse af Tilskuddet til Kon-

sulentlønningerne fra 40 til 30 pCt. af Lønnen, er jeg ikke heri uenig med de ærede Ordførere. Jeg maa dog mene, at hvad der end sker i den Henseende, maa vi holde for, at Planteavl- og Husdyravlskonsulenterne og andre Konsulenter ansatte i de provinsielle Organisationer modtager den samme Procentdel af Lønnen i Tilskud fra Staten. Jeg tror nu, at Konsulentvirksomheden er af en saadan Betydning, at det vel kunde forsvares at give den et noget højere Procenttilskud end de andre Foranstaltninger. Det er mig ogsaa bekendt, at siden Forslagets Fremsættelse har man indenfor Landbo- og Husmandsforeningskredse været samlet for at drøfte dette Forhold, og jeg er tilbøjelig til at tro, at Regeringen og Rigsdagen inden længe vil modtage en Henvendelse om, at man ønsker Tilskuddene til Konsulentlønningerne nedsat saa lidt som muligt, helst slet ikke, medens man er villig til, idet man anerkender Nødvendigheden af, at Nedskæringerne i det foreslaaede Omfang bliver opretholdt, paa andre Omraader at give Afkald paa Tilskud. Hvis en saadan Henvendelse kommer, vil jeg hilse den med Glæde. Jeg vil med stor Tryghed overlade Landboforeningerne og Husmandsforeningerne, som selv anvender deres sparsomt tilmaalte Midler til Fremme af disse Foranstaltninger og har den bedste Forstaaelse af, hvad der tiltrænges, Hovedindflydelsen paa, hvorledes Pengene skal anvendes, naar de blot respekterer, hvad der er en Nødvendighed, at der foretages en rimelig Nedsækering af de samlede Bevillinger. Jeg kan altsaa sige — og jeg er glad ved i saa Henseende at være i Overensstemmelse med de ærede Ordførere —, at hvis der kommer en saadan Henvendelse fra Organisationerne, vil jeg være villig til at tage den op til Overvejelse og haaber at kunne imødekomme den.

Det ærede Medlem Hr. Bording udtalte sig i nogen Grad kritisk om den her foreslaaede Nedsækering. Det var en Papirnedskækering. Det var ganske rigtigt, sagde han, at efter den nugældende Lov kan der anvendes indtil 891 000 Kr., men Beløbet er ikke anvendt i de to sidste Aar, og det er det faktisk anvendte Beløb, man maa tage Hensyn til, og hvis man gør det, bliver Nedsækeringen ikke saa stor. Ja, det lyder jo meget bestikkende, men det ærede Medlem har fuldstændig overset, at der i de to sidste Aar har været en ekstraordinær Tilstand, som har medført, at det ikke har været muligt for Landbruget at udnytte denne Bevilling. Jeg sigter her